

rydde Kristendommen af Skolen. Dette er en Paastand og oven i Købet en falsk Paastand. Nej, det radikale Venstre vil give Frihed paa dette Omraade, thi det er kun under Friheden, at Sandheden kan vinde frem. Men det, det ærede Medlem vil have, er et Skilt hængt op uden paa vor Folkeskole, hvorpaa der skal staa: Her undervises i Kristendomskundskab. Naar blot dette Skilt er der — det eneste, Staten kan garantere for, er, at dette Skilt sidder udvendig —, er det ærede Medlem tilfreds, men det er jeg ikke. Jeg mener, at ingen Lærer bør kunne tvinges til at undervise i Religion, og det er sandelig ikke af Hensyn til Lærerne, men det er af Hensyn til Børnene, thi en Religionsundervisning, som en Lærer giver, blot fordi han er tvunget dertil, er intet værd, ja, den er værre end intet.

Jeg skal endnu tillade mig at pege paa et efter min Mening stærkt Krav indenfor Folkeskolen, det er Kravet om en bedre Klassedeling, som allerede flere ærede Medlemmer har omtalt. Vi bør naa til, at der selv i den mindste Landsbyskole bliver mindst 4 Klasser. Lærerens Arbejde i Skolen hemmes overordentlig meget, naar han skal have Elever paa meget forskellige Alders- og Udviklingstrin i samme Klasse. I en almindelig 2-Klasses Skole paa Landet er der Børn i Alderen fra $6\frac{1}{2}$ til $10\frac{1}{2}$ Aar i samme Klasse. Det er klart, at en Reform her er paatrængende nødvendig.

Endelig er der af flere ærede Medlemmer blevet talt om Folkeskolens Plads i Forhold til de øvrige Skoleformer, og dertil vil jeg sige, at Folkeskolen skal ikke være Forstuen i det nye Skolehus, den skal heller ikke være Borgestuen, hvor kun de ringest stillede af Husets Beboere opholder sig, men den skal være Dagligstuen, den Stue, hvori hele Familien bedst føler sig hjemme og derfor helst vil være.

N. Johan Laursen: Den Skolekommission, som nu sandsynligvis bliver Resultatet af disse Forhandlinger, har haft lidt vanskeligt ved at blive til Virkelighed, hvilket skyldes mange Grunde, men det skal jeg ikke komme ind paa her. Naar jeg har bedt om Ordet, er det, fordi jeg gerne vilde sige en lille Smule om selve Kommissionens Sammensætning og om, hvad der muligvis kan ventes af den. Jeg skal undgaa den Fristelse at komme ind paa de mange Skolespørgsmaal, som Kommissionen vil komme til at drøfte. Jeg er her i det heldige Tilfælde, som for Resten ikke saa tidt hænder mig, at jeg er i høj Grad

enig med to socialdemokratiske Medlemmer, som har udtalt sig om Kommissionens Sammensætning, nemlig det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Stilling) og det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen), og endda mest med den sidste. Der er nemlig den Vanskelighed, at Kommissionen paa en Maade hverken er i Total eller i Ental, men den er saadan et Væsen, der har to Hoveder og een Krop, og det tror jeg ikke er rigtig heldigt. Jeg vilde ønske, at det ærede 17de Medlem for Hovedstaden kunde faa Held med den Bestræbelse, som han udfolder for at faa een Skolekommission og een Formand, og at denne Kommission saa deler sig i forskellige Arbejdsudvalg, som holder hinanden à jour med Tingene. Jeg tror i Virkeligheden, at det vil være en saadan Kommission, der har de bedste Betingelser for at kunne naa det, man overhovedet kan vente af en Skolekommission. Jeg vil altsaa gerne støtte det ærede Medlem i hans Bestræbelser, men skulde de ikke krones med Held — og jeg har jo en Mistanke om, at de ikke vil det —, saa jeg gerne, om det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds kunde faa Ret i, at det blev den Del af Kommissionen, som vedrører Folkeskolen, der maatte blive den vigtigste, og at dette blev betegnet ved Kommissionens Sammensætning. Jeg er nemlig meget bange for, at denne Tvedeling af Kommissionen, hvorved den ene Del væsentlig vil faa med den højere Skole at gøre og den anden Del vil faa med Folkeskolen at gøre, vil fremkalde Modsætninger og Arbejdsagnidninger, som kan komme til at virke uheldigt ind paa selve Kommissionens Arbejdsudbytte. Men samtidig hermed vil jeg gerne betone, at jeg tror, man skal være en lille Smule varsom med at nære alt for overspændte Forventninger med Hensyn til, hvad der kan komme ud af Kommissionens Arbejde.

I den Henseende forekommer det mig, at det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) var en lille Smule højt oppe, naar han fremdrog, at der udgaar 60 000 Børn fra de danske Skoler, og at det selvfølgelig derfor er af overordentlig stor Betydning, hvorledes disse 60 000 Børn i Aarens Løb undervises og opdrages. Det er sikkert nok, men den Slutning, der skulde drages deraf, var den, at der var et meget stort Ansvar forbundet med, at Kommissionen blev forsinket et Aar, for derved havde altsaa 60 000 Børn faaet en ringere Uddannelse og Paavirkning. Det